

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného, ve věci

žalobce

V.V.

narozen dne ...

zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem

sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti

žalovanému

**Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**

sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2015, č.j. MV-51264-3/SO-2014,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 10. 2. 2015, č.j. MV-51264-3/SO-2014, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 15 342 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“), ze dne 17. 2. 2014, č. j. OAM-7705-34/TP-2012 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Tímto prvoinstančním rozhodnutím ministerstvo zamítlo žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Dne 9. 9. 2013 ministerstvo zaslalo žalobci a jeho manželce předvolání k výsledku na den 6. 11. 2013. Důvodem bylo zjišťování, zda manželé žijí ve společné domácnosti a zda se nejedná o obcházení zákona skrze účelově uzavřené manželství. V zaslaném předvolání byl žalobce poučen, že v případě nedostavení se bez vážného důvodu na toto předvolání, bude žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítnuta. Žalobci bylo předvolání doručeno prostřednictvím pošty dne 20. 9. 2013. Manželka žalobce však nebyla při doručování písemnosti zastížena a ani si písemnost na poště nevyzvedla.
4. Žalobce se dne 6. 11. 2013 dostavil k výsledku. Vzhledem k tomu, že jeho manželka se ale nedostavila, výslech nebyl proveden, neboť ministerstvo usoudilo, že po provedení výsledku samotného žalobce by nebylo možné zjistit skutečný stav věci.
5. Ministerstvo zaslalo žalobci dne 6. 11. 2013 předvolání k novému výsledku na den 4. 12. 2013. Zásilka se však vrátila zpět jako nedoručená s informací, že adresát je neznámý. Na obálce není informace, že by žalobce byl vyzván k vyzvednutí zásilky. Obdobně zásilka s předvoláním manželky žalobce se vrátila zpět jako nedoručená, shodně jako v případě doručování předvolání ze dne 9. 9. 2013.
6. Ministerstvo následně dne 26. 11. 2013 na své úřední desce zveřejnilo oznámení o možnosti převzít písemnost, jak ve vztahu k předvolání žalobce, tak jeho manželky.
7. Dne 20. 11. 2013 bylo také doručeno zástupci žalobce vyrozumění o tom, že dne 4. 12. 2013 bude proveden výslech žalobce.
8. Žalobce ani jeho manželka se k výsledku dne 4. 12. 2013 nedostavili.
9. Dne 5. 2. 2014 se zástupce žalobce osobně seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí a sdělil ministerstvu, že písemné vyjádření zašle ve lhůtě 10 dní.
10. Ministerstvo prvoinstančním rozhodnutím dne 17. 2. 2014 žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu zamítlo dle § 87 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „cizinecký zákon“). Ministerstvo shledalo, že se žalobce a jeho manželka opakovaně nedostavili k výsledku. Dodalo, že neakceptovalo vyjádření zástupce žalobce, že

se k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádří ve lhůtě 10 dnů. Důvodem bylo, že mu bylo Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců příkázáno rozhodnout ve lhůtě 30 dnů od doručení jejího rozhodnutí.

11. Žalovaný napadeným rozhodnutím prvoinstanční rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobce zamítl, neboť zamítnutí žádosti dle § 87 odst. 1 písm. f) cizineckého zákona považovala za správné. Přitom poukázal na to, že předvolání k výsledku žalobce bylo řádně a s dostatečným předstihem doručeno jeho zástupci. Nelze tedy tvrdit, že se žalobce o předvolání vůbec nedozvěděl, a proto se nedostavil k výsledku. Zástupce přitom žalobce řádně z výsledku neomluvil, ani neuvedl žádný důvod, pro který se úkonu nemohl účastnit.
12. Žalovaný však naopak shledal, že ministerstvo se dopustilo pochybení, když neakceptovalo vyjádření zástupce žalobce ze dne 5. 2. 2014 o tom, že se k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádří do 10 dnů. Nicméně jedná se o takové pochybení v řízení, které nemá vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy ani na jeho správnost a proto k němu žalovaný nepřihlédl. Prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno až dne 17. 2. 2014, právní zástupce tak měl možnost se k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit v jím uváděné lhůtě 10 dnů.
13. Žalovaný nakonec uvedl, že v případě nevydání povolení k trvalému pobytu dle ustanovení § 87k odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců, zákon správním orgánům neumožňuje posuzovat přiměřenost jeho rozhodnutí z hlediska dopadu do soukromého a rodinného života dotyčného cizince.

II.

Argumentace účastníků

14. Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Konkrétně uvádí následující žalobní body:
 - 1) Prvoinstanční rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť je vnitřně rozporné,
 - 2) Aplikace § 87 odst. 1 písm. f) cizineckého zákona nebyla na místě. Pokud žalobce o předvolání vůbec nevěděl, tak mu nelze přičítat k tíži, že se nedostavil, navíc za situace, kdy se na předchozí předvolání (o kterém se dozvěděl) řádně dostavil.
 - 3) Byl porušen § 68 odst. 3 správního řádu, neboť ministerstvo se nevypořádalo s vyjádřením k podkladům pro vydání rozhodnutí.
 - 4) Napadené rozhodnutí neobsahuje úvahu podle § 174a cizineckého zákona.
15. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout, přičemž v podrobnostech odkázal na své rozhodnutí.
16. Dne 21. 11. 2018 se ve věci konalo jednání před soudem, při kterém zástupce žalobce setrval na výše uvedené argumentaci. Žalovaný se z účasti na jednání omluvil.

III.

Posouzení žaloby

17. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního). Jednotlivým žalobním bodům se bude věnovat postupně.
18. **Ad 1)** Soud dospěl k názoru, že napadené ani prvoinstanční rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí. Ministerstvo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí jasně uvedlo, že žádost se zamítá z důvodu § 87k odst. 1 písm. f) cizineckého zákona. Podle § 87k odst. 1 písm. f) cizineckého zákona ve znění do 14. 8. 2017 ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítlo, jestliže se žadatel bez vážného důvodu nedostaví k výsledku, odmítne vypovídat nebo ve výpovědi uvede nepravdivé skutečnosti.
19. Tomuto ustanovení poté koresponduje i odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, ve kterém se ministerstvo zabývá tím, že se žalobce nedostavil k výsledku, ke kterému byl dle názoru ministerstva řádně předvolán. Prvoinstanční rozhodnutí tedy není vnitřně rozporné a tuto námitku soud neshledal důvodnou.
20. **Ad 2)** Jak bylo již citováno výše podle § 87k odst. 1 písm. f) cizineckého zákona ve znění do 14. 8. 2017 ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítlo, jestliže se žadatel bez vážného důvodu nedostaví k výsledku. Podle názoru městského soudu aplikace tohoto ustanovení předpokládá, že žadatel je k výsledku řádně předvolán. Pokud tomu totiž tak není, tak nelze ani říci, že se nedostavil bez vážného důvodu.
21. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že postačuje, že o výsledku plánovaném na den 4. 12. 2013, ke kterému se žalobce nedostavil, byl řádně uvědomen jeho zástupce.
22. Podle § 34 odst. 2 správního řádu s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci.
23. Podle městského soudu je zřejmé, že osobní výslech žadatele je úkon, při kterém má žadatel něco osobně vykonat. To potvrzuje i účel takové výslechu, kterým podle § 169 odst. 2 cizineckého zákona ve znění do 14. 8. 2017 je zjištění skutečného stavu věci, zejména posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Při takovém úkonu nepostačuje přítomnost zástupce žadatele. Je nutná osobní účast žadatele, neboť je třeba jej vyslechnout z důvodu zjištění skutkového stavu (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 As 120/2014-21, bod 20). K výsledku musí být žadatel vyzván postupem podle § 59 správního řádu.
24. Podle § 59 správního řádu správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.
25. Městský soud je názoru, že i s ohledem na vážné dopady nedostavení se k výsledku, kterými dle § 87k odst. 1 písm. f) cizineckého zákona mohlo být zamítnutí žádosti o

povolení k trvalému pobytu, je nutno trvat na předvolání k výsledku postupem podle § 59 správního řádu.

26. Nicméně i kdyby městský soud akceptoval materiální přístup k doručování, tak jak je v jiných kontextech akceptován judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 As 60/2016-26), tak v dané věci není prokázáno, že k doručení předvolání žalobci došlo. V těchto případech je nutné posoudit, zda se příslušná osoba i přes pochybení při doručování prokazatelně s doručovanou písemností seznámila. To však v nyní posuzovaném případě prokázáno nebylo. Správní orgány nezjišťovaly, zda žalobce byl o výsledku svým zástupcem vyrozuměn a nic takového prokázáno nebylo. Soud dodává, že není možné očekávat, že zástupce měl žalobce o datu výsledku automaticky informovat. Zástupce se mohl totiž důvodně spoléhat na to, že žalobce byl osobně předvolán, jak vyžaduje § 59 správního řádu.
27. Z těchto důvodů soud tedy nepřisvědčil argumentaci žalovaného, že postačovalo, že předvolání žalobce k výsledku na den 4. 12. 2013 bylo doručeno zástupci žalobce.
28. Soud dodává, že ze správního spisu nevyplývá, že by předvolání žalobce k výsledku na den 4. 12. 2013 bylo žalobci osobně řádně doručeno. Toho si byl patrně žalovaný vědom, a tak v napadeném rozhodnutí argumentoval doručením zástupci žalobce.
29. Ze správního spisu totiž nevyplývá, že by výzva ze dne 6. 11. 2013 byla žalobci doručena postupem podle správního řádu. Ve správním spise není doručenka, která by potvrdila přijetí. K doručení žalobci nemohlo dojít ani postupem dle § 24 odst. 1 správního řádu, neboť na vrácené obálce pošta nepotvrdila, že by zásilka byla po nutnou dobu uložena k vyzvednutí a žalobce byl k vyzvednutí vyzván a poučen o následcích nevyzvednutí, jak požaduje § 23 odst. 4 a 5 správního řádu.
30. K doručení předvolání žalobci nedošlo ani veřejnou vyhláškou podle § 25 správního řádu. Podle § 25 odst. 2 správního řádu se písemnost považuje za doručenu patnáctým dnem po vyvěšení. Vyhláška byla vyvěšena dne 26. 11. 2013. K doručení by tedy došlo 11. 12. 2013. Tohoto dne by žalobce mohl být těžko řádně předvolán k výsledku na den 4. 12. 2013.
31. Z výše uvedených důvodů tedy soud dospěl k závěru, že žalovaný i ministerstvo pochybilo, pokud žádost žalobce zamítli z důvodu, že se žalobce bez vážného důvodu nedostavil k výsledku, neboť k výsledku nebyl řádně předvolán.
32. **Ad 3)** Městský soud však nevyhověl námitce žalobce, že byl porušen § 68 odst. 3 správního řádu, neboť ministerstvo se nevypořádalo s vyjádřením k podkladům pro vydání rozhodnutí. Žalobce totiž žádné vyjádření k podkladům ministerstvu nezaslal. To se tedy nemělo s čím vypořádávat.
33. **Ad 4)** Městský soud nakonec nepřisvědčil ani nepřiliš srozumitelně formulované námitce žalobce, že napadené rozhodnutí neobsahuje úvahu podle § 174a cizineckého zákona.
34. Podle § 174a odst. 1 při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

35. Jak je zřejmé z textu tohoto ustanovení tak toto žádnou povinnost ministerstvu nestanoví. Jde pouze o výčet kritérií, která je nutno zohlednit při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí. Pokud měl žalobce na mysli, že správní orgány měly ve svých rozhodnutích zohlednit dopad do soukromého a rodinného života žalobce, tak soud konstatuje, že k takovému dopadu žalobce žádnou argumentaci neuvádí. Soud tedy nemůže spekulovat, v čem ji žalobce spatřuje.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

36. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního pro nezákonnost zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 soudního řádu správního). V něm bude žalovaný vázán právním názorem soudu dle § 78 odst. 5 soudního řádu správního.
37. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl v této věci plný úspěch.
38. Náhrada nákladů řízení představuje žalobcem zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 3 000 Kč a náhrada nákladů právního zastoupení žalobce advokátem. Zástupce učinil tři úkony právní služby po 3 100 Kč [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a účast na jednání podle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) ve spojení s § 7 bodem 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v rozhodném znění]. Za každý tento úkon mu náleží režijní paušál ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. To vše zvýšené o DPH z odměny a náhrad. Celkem tak byla přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. listopadu 2018

JUDr. Karla Č h á b e r o v á
předsedkyně senátu